

KINH NGHIỆM, VUI HƯỞNG VÀ BIỂU LỘ CHRIST (2)

Bài Bốn

**Thức ăn thuộc linh của chúng ta,
vàng đá thuộc linh của chúng ta
và các nội dung của bàn Chúa**

Đọc Kinh văn: 1 Cô. 10:3-4, 16-17, 21; 11:23-26

I. Lễ thật sâu xa trong Xuất Ai Cập Kí chương 16 là Đức Chúa Trời muốn thay đổi chế độ ăn của chúng ta sang chế độ ăn là Christ, tức thức ăn thuộc linh của chúng ta, là ma-na thật mà Đức Chúa Trời Cha sai đến để dân được chọn của Đức Chúa Trời sống bởi Christ—1 Cô. 10:3; Gi. 6:31-35, 48-51, 57-58:

- A. Bất cứ điều gì của Christ mà chúng ta ăn để trở thành yếu tố tái cấu tạo và nguồn cung ứng của mình hầu làm cho chúng ta trở thành nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời trong vũ trụ này đều sẽ là một kỉ niệm đời đời—Xuất. 16:16, 32.
- B. Như ma-na trong bình bằng vàng là tâm điểm trong nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời thì Christ, là ma-na mà chúng ta ăn, cũng là tâm điểm trong sự xây dựng của Đức Chúa Trời ngày nay—Hê. 9:3-4; Êph. 4:16; Cól. 2:19.
- C. Thức ăn duy nhất mà chúng ta ăn để tồn tại, được mạnh mẽ và thỏa mãn phải là Christ; và chỉ có một chức vụ duy nhất trong Tân Ước truyền tải Christ là thức ăn duy nhất cho dân Đức Chúa Trời—Dân. 11:5-6; đc. Công. 1:17, 25; 2 Cô. 4:1; 1 Ti. 1:12; 2 Cô. 3:6.
- D. Những đặc điểm của Christ là thức ăn duy nhất, tức ma-na hằng ngày của chúng ta, trở thành những đặc điểm của chúng ta để tôn đại Ngài qua sự biến đổi mang tính trao đổi chất của chúng ta khi chúng ta liên tục vui hưởng Ngài—Gi. 6:57; Phil. 1:20-21; đc. Ga. 6:17:
 - 1. Ma-na là một huyền nhiệm—Xuất. 16:15; Cól. 2:2; Ês. 9:5; Êph. 3:4; Gi. 3:8.
 - 2. Ma-na là một phép lạ lâu dài—Xuất. 16:4; đc. Mat. 6:34.
 - 3. Ma-na đến từ trời—Xuất. 16:4; Gi. 6:41.
 - 4. Ma-na đến cùng với sương—Xuất. 16:13-14; Dân. 11:9; Thi. 133:3; Ca. 3:22-23; Hê. 4:16; Thi. 110:3.
 - 5. Ma-na đến vào buổi sáng—Xuất. 16:21; đc. Nhã. 1:6b; 7:12; Gi. 5:39-40; La. 6:4; 7:6.
 - 6. Ma-na thì nhỏ—Xuất. 16:14; Lu. 2:12; Gi. 6:35; đc. Quan. 9:9, 11, 13; Mat. 13:31-32.
 - 7. Ma-na thì mịn màng—Xuất. 16:14; Gi. 6:12.
 - 8. Ma-na thì tròn—Xuất. 16:14; Gi. 8:58.
 - 9. Ma-na thì trắng—Xuất. 16:31; Thi. 12:6; 119:140; 2 Cô. 11:3b.
 - 10. Ma-na giống như sương giá—Xuất. 16:14; Châm. 17:27.
 - 11. Ma-na giống như hạt ngô—Xuất. 16:31; Dân. 11:7; Lu. 8:11.
 - 12. Ma-na thì cứng—Dân. 11:8; 2 Cô. 1:4; Êph. 6:18.
 - 13. Dáng vẻ của ma-na giống như dáng vẻ ngọc châu—Dân. 11:7; Khải. 4:6, 8; Êxc. 1:18.
 - 14. Vị của ma-na giống như vị của dầu mới—Dân. 11:8; Thi. 92:10.
 - 15. Vị của ma-na giống như bánh xối được làm với mật ong—Xuất. 16:31; Thi. 119:103.

16. Ma-na thì tốt để làm bánh—Dân. 11:8; 1 Ti. 4:6.

II. Christ đã chịu đóng đinh để trở thành vàng đá thuộc linh đi theo dân Ngài; vàng đá đi theo này là Đấng Christ phục sinh như Linh ban-sự-sống, Đấng luôn ở với Hội thánh để cung ứng nước sự sống cho tín đồ Ngài—1 Cô. 10:4; Xuất. 17:6; Dân. 20:8; Gi. 19:34:

- A. Rắc rối giữa vòng dân Đức Chúa Trời có thể xảy ra do thiếu nước là điều hình bóng cho Linh sự sống; hễ khi nào thiếu Linh sự sống thì dân Đức Chúa Trời sẽ có nan đề; khi dân Đức Chúa Trời có sự dư dật của Linh thì các nan đề giữa họ và với Đức Chúa Trời được giải quyết—Dân. 20:2-13; Gi. 7:37-39; La. 8:2.
- B. Vì Christ đã chịu đóng đinh và Linh đã được ban nên Christ không cần chịu đóng đinh lần nữa, nghĩa là không cần phải đập vàng đá lần nữa để nước hằng sống có thể tuôn chảy; trong gia tể của Đức Chúa Trời, Christ chỉ nên bị đóng đinh một lần—Hê. 7:27; 9:26-28a.
- C. Để nhận lãnh nước hằng sống từ Christ chịu đóng đinh, chúng ta cần “lấy cây gậy” và “phát ngôn với vàng đá”—Dân. 20:8:
 - 1. Lấy cây gậy là đồng nhất hóa với Christ trong sự chết của Ngài và áp dụng sự chết của Christ cho chính chúng ta và hoàn cảnh của chúng ta.
 - 2. Phát ngôn với vàng đá là phát ngôn lời trực tiếp với Christ là vàng đá bị đập, xin Ngài ban cho chúng ta Linh sự sống dựa trên sự kiện là Linh đã được ban cho rồi—đc. Gi. 4:10; Lu. 11:13.
 - 3. Nếu áp dụng sự chết của Christ cho chính mình và trong đức tin mà xin Christ ban Linh cho chúng ta, chúng ta sẽ nhận được Linh sống động là nguồn cung ứng sự sống dồi dào.
- D. Thay vì phát ngôn với vàng đá, Môi-se đã nổi giận với dân chúng, định tội họ là những kẻ phản loạn và dùng cây gậy mình đập vàng đá hai lần—Dân. 20:9-11:
 - 1. Môi-se định tội dân chúng là những kẻ phản loạn, nhưng Môi-se lại là người phản loạn nghịch lại lời Đức Chúa Trời—c. 24; 27:14.
 - 2. Môi-se không tin Đức Giê-hô-va để tôn thánh Ngài trước mặt con cái Israel—20:12:
 - a. Tôn thánh Đức Chúa Trời là làm cho Ngài nên thánh, nghĩa là biệt riêng Ngài khỏi những thần giả; không tôn thánh Đức Chúa Trời là làm cho Ngài trở nên tầm thường.
 - b. Trong việc nổi giận với dân chúng khi Đức Chúa Trời không nổi giận, Môi-se đã không đại diện Đức Chúa Trời cách đúng đắn trong bản chất thánh của Ngài; và trong việc đập vàng đá hai lần, ông đã không giữ lời của Đức Chúa Trời trong gia tể Ngài; bởi đó, Môi-se xúc phạm cả bản chất thánh của Đức Chúa Trời lẫn gia tể thần thượng của Ngài.
 - c. Vì điều này, dù Môi-se thân thiết với Đức Chúa Trời và có thể được xem là bạn đồng hành của Đức Chúa Trời (Xuất. 33:11) nhưng ông đã mất quyền vào miền đất tốt tươi.
 - 3. Trong mọi điều chúng ta nói và làm về dân Đức Chúa Trời, thái độ của chúng ta phải theo bản chất thánh của Đức Chúa Trời, và hành động của chúng ta phải theo gia tể thần thượng của Ngài; như vậy chính là tôn thánh Ngài; nếu không, trong lời nói và việc làm của mình, chúng ta sẽ phản loạn nghịch lại Ngài và xúc phạm Ngài.

III. Là các nội dung của bàn Chúa, Christ là thực tại của gia tế Tân Ước của Đức Chúa Trời—1 Cô. 10:16-17, 21; 11:23-26:

- A. Điểm nhấn mạnh của bàn Chúa là sự tương giao của huyết và thân Ngài, dự phần Chúa, vui hưởng Chúa trong sự hỗ tương, trong sự tương giao—10:16-17, 21:
1. Chúa đã ban chính Ngài cho chúng ta để chúng ta có thể dự phần Ngài là bữa tiệc của mình và vui hưởng Ngài bằng cách ăn uống Ngài; để trở thành bữa tiệc của chúng ta, tức thực tại của sản phẩm từ miền đất tốt tươi, Christ phải trải qua tiến trình—đc. Phục. 8:7-10:
 - a. Nếu không nhục hóa, Christ không thể có huyết và thân thể; qua sự nhục hóa, Christ đã mặc lấy thân thể phạm nhân bằng huyết và thịt—Hê. 2:14.
 - b. Nếu Christ không bị đóng đinh, huyết Ngài hẳn không thể tách rời khỏi thân Ngài; qua sự đóng đinh, huyết Ngài đã tách rời khỏi thân Ngài—Gi. 6:53-55.
 - c. Nếu không phục sinh, Christ không thể ở trên bàn làm thức ăn cho chúng ta; trong sự phục sinh, Ngài được dọn trên bàn như là bữa tiệc để chúng ta được nuôi dưỡng và vui hưởng; Đấng trình dâng thân và huyết Ngài cho chúng ta chính là Đấng Christ phục sinh như Linh ban sự sống bao-hàm-tất-cả—1 Cô. 15:45b; 2 Cô. 3:17.
 2. Chúa Jesus “lấy bánh, ban phước, rồi bẻ ra đưa cho các môn đồ và nói: ‘Hãy lấy ăn đi; đây là thân thể Ta’”—Mat. 26:26:
 - a. Bánh chỉ về sự sống, tức sự sống của Đức Chúa Trời, sự sống đời đời; bánh tượng trưng cho thân thể vật lí của Chúa mà Ngài đã ban cho chúng ta trên thập tự giá để truyền sự sống vào trong chúng ta—Gi. 6:35, 57, 63; Lu. 22:19.
 - b. Bánh cũng tượng trưng cho Thân thể huyền nhiệm của Chúa, là phương tiện để Christ thực hiện chức vụ thuộc trời của Ngài hầu hoàn thành sự quản trị thần thượng—Êph. 1:22-23; 4:16; Khải. 5:6.
 - c. Bằng cách dự phần vào sự sống thần thượng của Chúa, tức ăn và vui hưởng Ngài là bánh sự sống, chúng ta trở nên Thân thể huyền nhiệm của Ngài, sự mở rộng của Ngài—1 Cô. 10:17; 12:27.
 3. Chúa Jesus lấy chén, cảm tạ và đưa cho họ, nói rằng: “Tất cả hãy uống đi, vì đây là huyết giao ước của Ta, đổ ra cho nhiều người để tha thứ các tội phạm”—Mat. 26:27-28:
 - a. Chén chỉ về phước hạnh, tức là chính Đức Chúa Trời như phần hưởng của chúng ta—Thi. 16:5.
 - b. Sự cứu rỗi của Chúa đã trở thành phần hưởng của chúng ta, chén cứu rỗi đầy tràn, nội dung của chén ấy là Đức Chúa Trời như phước hạnh bao-hàm-tất-cả của chúng ta—116:13; 23:5.
 - c. Huyết của Christ là huyết của giao ước mới dẫn chúng ta vào giao ước mới; trong giao ước đó, Đức Chúa Trời ban cho chúng ta một lòng mới, một linh mới, Linh Ngài, luật sự sống bề trong và khả năng của sự sống để biết Đức Chúa Trời, sở hữu Đức Chúa Trời, được Đức Chúa Trời sở hữu và nhận được phước hạnh là sự tha thứ và được quên đi mọi tội lỗi của mình—Êx. 36:26-27; Lu. 22:20; Hê. 8:10-12; Thi. 103:1-3, 12.
 - d. Huyết của giao ước dẫn chúng ta vào hiện diện của Đức Chúa Trời trong Nơi chí thánh, tại đó chúng ta ngắm xem vẻ đẹp của Ngài, vào sự truyền dẫn và truyền đạt của Đức Chúa Trời, và vào sự vui hưởng Đức Chúa Trời đời đời; vui hưởng Đức Chúa Trời theo cách này là điều sản sinh ra người của Đức Chúa Trời—27:4; Xuất. 24:8; đc. Lê. 16:11-16.

- e. Cuối cùng, huyết của giao ước, giao ước đời đời, dẫn dân Đức Chúa Trời vào sự vui hưởng đầy trọn Đức Chúa Trời là cây sự sống và nước sự sống cả bây giờ lẫn cho đến đời đời—Hê. 13:20; Khải. 7:14, 17; 22:1-2, 14, 17.
- B. “Mỗi khi anh em ăn bánh này và uống chén này, anh em tuyên bố sự chết của Chúa cho tới lúc Ngài đến”—1 Cô. 11:26; đc. La. 5:10:
1. *Tuyên bố sự chết của Chúa* là công bố và phô bày sự chết của Chúa; tuyên bố sự chết giải-phóng-sự-sống của Ngài là tuyên bố lần đến thứ nhất của Ngài vì sự cứu chuộc pháp lí của Ngài hầu sản sinh Hội thánh—Gi. 12:24; 19:34.
 2. *Cho tới lúc* ngụ ý rằng Hội thánh lấp đầy khoảng trống giữa lần đến lần thứ nhất và lần đến thứ nhì của Ngài bằng cách ăn và uống Christ trong tiến trình cứu rỗi hữu cơ của Ngài.
 3. *Ngài đến* là lần đến thứ nhì của Ngài để thiết lập vương quốc Đức Chúa Trời trên đất, như Chúa nói trong Ma-thi-ơ 26:29: “Ta chắc chắn sẽ không uống sản phẩm này của cây nho nữa cho đến ngày Ta cùng với các anh uống sản phẩm mới trong vương quốc của Cha Ta.”
 4. Do đó, tuyên bố sự chết của Chúa cho tới lúc Ngài đến là tuyên bố về sự hiện hữu của Hội thánh để đem vương quốc đến; việc chúng ta ăn bữa tối của Chúa phải đưa đến kết quả là nhớ Chúa trong hai lần đến của Ngài.